

Kovács Pál Sámuel És Családja

Ez a kép 1982-ben készült a kis unokám, Kovács Ildikó elsőéves születésnapja alkalmából. Az első sorban Sándor fiam van Ildikóval, mellette balra a felesége, Jutka, jobb oldalán a feleségem, Irénke van Gyöngyikével -- Ibolya lányom nagyobbik kislányával -- az ölében. A háta mögött én vagyok kockás ingben, mellettem balra fehér blúzban Sándor fiam anyósa. A hátsó sorban baloldalt Ibolya lányom, mellette a férje áll. A feleségemet Sükösd Irénnek hívták. Irén falusi volt, itt dolgozott a városban, a kertészetben. A főtéren megszólítottam, és aztán beszélgettünk. Aztán egész karácsony előttig nem beszélgettünk. Karácsony előtt egy héttel találkoztunk, és elvitt a nénjéhez, mert ő kovártélyban volt ott. A főtéren lakott, Rózának hívták, az ura után Bakó. Elég az hozzá, találkoztunk, és újév első napjára elmentünk [Székely]Csókába [17 km (Maros)Vásárhelytől], a szüleikhez, és akkor meg is kértem. Az anyósom testvére is ott volt, odakerült, mert ott már kisebb volt a falu: 'Na, jönnek Kovácsék, már jönnek.' Akkor, amikor megkértem, én akkor is azt mondtam, hogy én zsidó vagyok. 'Ha akarja, adja [a lányt], és ha nem, fújja fel!' -- ezt mondtam apósomnak. Akkor mikor megesküdünk, valamennyi időre hallottam valakitől, hogy az anyósom azt mondta a feleségemnek, hogy 'hagyd el ezt a zsidót'. Azt mondta nekik, hogy semmi közük. Nem tartottunk esküvőt, jóformán még ebéd se volt. Nem volt vallásos esküvő, hanem csak polgári. Irén elemi iskolát végzett, a kertészetben dolgozott itt, a városban. Aztán megtanulta, és varrta itthon a kesztyűt. Még én is segítettem. Miután összeházasodtunk, kovártélyba költöztünk hét évet, a Szabadi utcába. A leányom 1953-ban született, Kovács Ibolya, Sándor, a fiam 1955-ben született. Sándor fiam Remeteszegen járt iskolába nyolc osztályt. Aztán odaadtam asztalosinasnak, de nem maradt ott. Akkor elvittem magammal, a Kábelgyárnak a káderesét ismertem, s azt mondtam neki, hogy legyen szíves, vegye fel a fiamat, mert nem akarom, hogy tekergő legyen. Két nap múlva fel is vette. Aztán a forradalomkor [1989-ben] otthagyta, mert sokan kimentek onnan [külföldre, vagy elmentek a vállalattól]. Aztán megcsinálta a sofőrséget. Megnősült. A felesége Adorjáni Jutka, és lett neki három gyereke, két leány és egy fiú. Kovács Ildikó 1981-ben született, azután Tündi, ő körülbelül 1985-ben született, a fiú, Róbert Sándor farkasszájjal született, 1988-ban. Megoperáltak háromszor. Ildikó és Tündike kint van Magyarországon, ott dolgoznak. A lányom Moldován Ibolya a férje után. Neki két gyermeke van, Mihály 1976-ban és Gyöngyi 1978-ban születtek. Én elmondtam a gyermekeknek mindent, kijelentettem a leányomnak és a fiamnak is, hogy az Isten megver

titeket, hogyha nem a zsidó temetőbe temettek el. Ők konfirmáltak a református templomban, és engemet is akartak hogy konfirmáljak már vénségemre. Mondtam, hagyjatok békét nekem, aztán a gyermekek ott konfirmáltak, az unokák is.